

SAMODESTRUKTIVNOST

Vodi: gđc. Lana Praner z Gospodi, 19. marec 2023

Takole. Sedaj lahko tudi v Našem času, Našega zavedanja in obstojanja tudi pričnemo. Najprej pa iskreno in toplo, srčno pozdravljeni.

Danes Sem Jaz Tisti, kateri Bom spajal vse povezave vseh Vesoljnih stvarstev iz različnih plasti, različnih dimenzij, iz različnih svetov, časov in prostorov – od tistih, ki so kompaktni do tistih, ki so le Energija od TISTI, ki so le MISEL, TRENUTEK ali UTRIP.

Danes Smo na drugačnih postavitevah vezani in povezani, prepleteni in sodelujoči.

Tako, da današnja tematika danes pripada Meni, Jahvet Jahvarjanski Visočanski, da Bom nekako prepletal Besedo ali Misel z Mojim Očetom, hkrati z Jorgovanskim Mojim bratom, Brahmanom Brahmanjurskim Visočanskim, Mojim bratom in Jerzusem ali na Zemlji Mu pravite Jezus.

Asaranta. No, pa aplavz. Samo trenutek. Soronso.

Kaj naj opevam za začetek ali za konec tega velikega, bučnega aplavza?

Res je Legenda svojega časa, posebnost v vseh časih in prostorih! Tako materialnih, nematerialnih, fizičnih in racionalnih.

Lepo pozdravljeni, Bom dejal, znova k Meni.

Lepo prosim, prosim, Jasara. Tukaj pri Nas imamo kar bučno. Ampak, tako je tudi prav. Spodobi se, saj Si je prislužil in je veliko več podal kot človek zmore dojeti in razumeti.

Soronso.

Današnja tematika je pravzaprav posebnost Našega časa. V Našem času jo skorajda ne poznamo oziroma Nam je zelo tuja. Tako, da v Prvobitu jo sploh nismo poznali, niti jo nimamo ali ne moremo primerjati Našega življenja z vašim življenjem. Vendar, tematika, katera je, res morda za Naš svet spektakularna, vendar, odkar se prepletamo z vašim svetom, Smo spoznali, da je to nekaj, kar je vsakdanjega pri vas in nikakor ne pri Nas.

Za Naš čas Našega prostora je to čista tuja postavitev in v Prvobitu, v Izvoru Ljubezni tega sploh ne poznamo. Niti jo Nismo okušali, tako, da tudi Sam, še do pred nedavnega, nisem imel niti občutka, kaj to pomeni, niti resnično Nisem tega okušal, dokler Nisem poskušal zamenjati vloge in za Nekoga izživeti nekaj. Takrat Sem kar malce otrpnil in se ozavestil, da je morda čas, da tudi Mi dojamemo in razumemo vaš čas malce drugače.

Današnja tematika je Samodestruktivnost. Tako je. No, in zopet aplavz. Pri Nas imamo res danes, (smeh), ja.

KAJ JE SAMODESTRUKTIVNOST, OD KOD SE VIJE IN PREPLETA?

Samodestruktivnost – od kod in kje se vije in prepleta?

Samodestruktivnost je nekaj, kar posameznik nekako sebe prepleta ali ujame in na koncu izniči ali uniči.

Skorajda vsakdo v življenju, ko se je zataknil ob to, vi ste imenovali nekakšen konec ali izničenje. Našli ste prijetno besedo »samodestrukcija« ali samodestruktiven.

Zakaj človek postane to?

Kar nekaj časa Sem namenil temu vašemu raziskovanju, zakaj je v vašem času to nekaj vsakdanjega? Resnično vsakdanjega!

In vsak človek se s samodestrukcijo dejansko sooča kar NEKAJ DNI V TEDNU. Nekaj dni v tednu in vedno in povsod se zaznava skozi spominske note prav to.

Samodestruktivnost ni tisto, kar bi dejali, da se bo nekdo obesil ali vzel življenje, ampak faze, ki so dejansko rušilne za vsak dan ali za vsakega posameznika, je začetek, pri katerem Bom pričel.

PRENOS SPOMINA DAVNINE IZ PREDHODNEGA ČASA JE SPOMIN, KI PRINAŠA LAHKO SAMODESTRUKCIJO

Ko otrok nastaja v maternici, ko raste in dojame, da se bo pričelo popkovno združevanje, se v to združevanje vplete duša. Takrat iz nekega zarodka nastaja podoba – podoba živali, podoba človeka, podoba nečesa, kar nekako naj bi bilo, ko se rodi ali zaživi.

To govori dejstvo, da šele duša, ko se vpne v fizično telo, k FIZIČNI strukturi, fizični energiji, pride do prenosa spomina davnine iz predhodnega časa, kar je spomin, ki prinaša lahko samodestrukcijo.

Si predstavljate, da skozi vsako življenje na situ obtičijo dogodki, ki niso bili harmonija, ki niso bili medsebojno vezani ali povezani v ljubezni, v simbiozi, ampak prav v nečem, kar ruši posameznika. Torej, v karanju!

S KARANJEM, ŽUGANJEM, UKAZOVANJEM RUŠIMO POSAMEZNIKA, KER MU PRIČNEMO TRGATI NJEGOV STEBER NJEGOVE HARMONIJE

Karanje, žuganje in ukazovanje je pravzaprav splet energij, ki ustvari spomin, da nekdo postopoma, postopoma postaja šibkejši.

Ko nekoga vedno znova pikate ali mu ukazujete, ga rušite in ga kaznujete na nek način, ker mu pričnete trgati njegov steber njegove harmonije.

To govori o dejstvu, da dokler ima človek steber znotraj sebe ali duša svoj steber svoje samozavesti, svoje ljubezni, svoje povezanosti, z, pazite to!, INTUICIJO in skozi to s svojim vrhom, svojim Višjim jazom, ne pozna samodestrukcije.

V trenutku, ko se pretrga ta vez med tremi, torej med zadnje živečim in med Instiktom in Višjim jazom, se izgubi vez Nekoga, ki ga premika dalje, ki ga vzpodbuja, ki ga potolaži, ki ga pocrklja, ki mu daje upanje in vero, je to tisto nekaj, kar je NAJBOLJ, najbolj spolzkega in opolzkega.

Ko posameznik doživlja, da ga vedno nekdo kara, da mu vedno nekdo žuga, da mu vedno nekdo, pazite to!, s kretnjami rokam, rokami dejansko trga njegovo energijo.

Ste si zamislili kdaj, KO ŽUGATE, KO KAŽETE, dejansko posegate v energijo posameznika in jo ranite, trgate?!

To je energetski ovoj, v katerega posameznik vstopa zaradi besa, zaradi jeze, ko je višje v postavitveni poziciji ali moči nad žrtvijo, ki se od šoka sesede in odpre ovojnico, ali se prestraši in odpre ovojnico, ali pa ga je sram ali karkoli takega, se pravi, pade v notranjost.

Takrat posameznik lahko sebe spravi v nižji položaj, da tisti, ki mu žuga, ki ga poskuša, ali prevzgojiti ali mu vcepiti v misel NJEGOVO odločitev, NJEGOVO besedo, njegove zahteve, prihaja do nadvlade in do tegá, da posameznik kot žrtev, ni več v harmoniji sam s seboj in pretrga stik z Instinktom in z Višjim jazom.

Takrat Bi dejal, da se skrije v notranjost popka ali okoli popka, ali v maternico ali v predel medenice. Včasih celo nižje, v podplat. Se pravi, zavisí kam kot zasnovnik ali kot duša spolznete v fizičnemu telesu.

Nižje kot spolznete od strahu ali od šoka, bolj ste ranljivi, težje se poberete in usmerite nazaj v svoj steber svoje samozavesti.

PODREJANJE NEKOMU POMENI VSTOPANJE V PROGRAM KARMIČNEGA ZAPISA, V PROGRAM PRILAGAJANJA IN UTIŠANJA, JE SAMODESTRUKCIJA

Ko nekdo vedno znova doživlja karanje, grajo, ukazovanje in ultimate ali neki nadzor nad nekom in v trenutku, ko človek začuti strah ali nemoč, se zapira in odpira svojo ovojnico, postaja krhek in ranljiv.

Takrat govorimo, da se podreja in vstopa v program, program karme, program karmičnega zapisa. Program nečesa, kar je nekdo hotel ustvariti ali pa je skozi davnino bilo ustvarjeno, da se spomin zopet ponavlja.

Ko se nekako takšni ciklusi, morda spreobrnejo celo v klofute, v fizični nadzor ali udarec, ali fizično zlo prehaja iznad tistega, ki žuga, kara in ukazuje, prehajate v fazo, v kateri se nekdo vedno znova sprašuje, ali je sploh še naredil prav in prehaja v fazo strahu.

Takrat v strahu že prestopa v naslednjemu dnevu morda k takšni osebi, je že bolj pazljiv in je iztrgan iz svojega ciklusa svoje samokontrole, svoje intuitivnosti in svojega srca.

To pomeni, da se takšna oseba prilagaja, podreja in vstopa v program. To je samodestrukcija.

Zakaj?

Ker v trenutku, ko se nekomu podredimo in mu ugajamo in zatajimo sebe in se odmikamo od svojega srca ali stebra, smo zgubili svojo nit svojega nadzora.

Ta energija ali ta nizka samopodoba ali postavitev prehaja vedno nižje in nižje in nižje in naenkrat postanete samo še program.

Gledate, kako boste vstopili v kuhinjo. Gledate, kako boste pravilno prijeli posodo. Pogledate, kako se boste posedli. Pazite vse na to, kako boste jedli, kaj se boste izražali ali se sploh boste izražali? Kaj boste delali? **Se pravi, vedno znova samo gledate in kontrolirate sami sebe, da boste po programu ugodili ali ne ujezili.**

Vsakdo se je znašel v temu vozlu!

Če ne drugega, pa doma s starši, starimi starši, tujci ali takšnimi ali drugačnimi posebnimi primeri ljudi, ki so jih morda dali pod svoje okrilje ali kaj takega.

Takšna oseba, ki se spravi v program, je v ukalupu, je ukalupljena oseba.

Je oseba, ki postaja neverbalna, nekomunikativna in zelo zaprta. Takšna oseba se prične vedno znova odmikati ljudem, ki ji povzročajo nemir. Zato več ne pristopa ali pa zelo previdno pristopa. Če je le mogoče, sploh ne pristopa.

Takšna oseba preneha komunicirati ali pa manj komunicira kot pa bi bilo prav.

Takšna oseba pozabi na smeh, na radost, ker iz srca ne more več priti nič od ničesar in je vedno znova vedno bolj zaprta in ta energija, ki bi morala kot življenjska energija se ciklično vrtinčiti postaja tako, kot bi šla preko robotiziranega stanja.

Govori o dejstvu, da se notranjost nalaga in prehaja kot nek zatič. In tako postopoma, postopoma ruši in trga to notranjost. Kot to kolesje, ki bi se moralo kot vetrnica vrteti in iti v spiralni pogon, ta energija preprosto sebe zaustavlja v temu procesu tega gibanja.

Človek prične dobivati dihalne stiske zato, ker notranjost diha pljučnega dela se povezuje s srcem. In bolj, ko je človek žalosten, bolj, ko je v skrbeh ali otopel, težje bo dihal.

Zato prihaja do astmatičnih napadov, zato prihaja do zaprtja bronhijev. Se pravi, vse to izhaja iz tega programa prilagajanja in utišanja.

KO ČLOVEK NE MORE ALI NE SME VEČ SPREGOVORITI, PRIHAJA DO RUŠENJA ALI UNIČEVANJA SVOJE ŽIVLJENJSKE ENERGIJE

Ko človek ne more več ali ne sme več spregovoriti, prihaja do eksplozije znotraj njega, prihaja do samodestrukcije, do rušenja ali uničevanja svoje življenjske energije.

Kar pomeni, da življenjska energija bi morala krožiti in iti med ljudi in se gibati v vse smeri.

Ko postaja notranjost težka in nekomunikativna, se pravi, ta energija stoji, prične trgati FIZIČNO materijo in jo poškoduje.

Takrat prihaja do težav z gibanji – z gibanji rok, z gibanji nog, z gibanji telesa. Se pravi, s fizičnimi dlanmi. Predvsem pa tudi s težavo z govorom ali s premikanjem čeljusti.

To so faze ali pa deleži.

Pri nekaterih zatekajo prsti na nogah. Pri nekaterih se pozna na gležnjih, nekaterih na kolenih, nekaterih v kolkah ali v gibalnih predelih. Drugih v zapestjih, na prstih ali na vseh premičnih deležih, tudi ramenih in pazduhah ali komolcih.

Zelo velikokrat pa posameznik zapazi, da ima otečen vrat in se mu teža poseda na predel ramen. Kar govori o dejstvu, da takšen človek nosi tudi bremena drugih ljudi. Ne samo svoje!

Svoji, svoja bremena je obtičal znotraj ali obdržal znotraj, zato prične telo se počasneje gibati, ugaša se pretok življenjske energije, ugaša se dih, ugaša se srce. Srce prične zalivati pljuča. Srce prične manj podpirati druge organe in premalo čisti kri in prihaja do SAMOZASTRUPITVE. Ste kdaj pomislili na to?

KRITIZIRANJE SAMEGA SEBE JE PRVO SVARILLO, DA JE ČLOVEK V STISKI

Če prehajamo v naslednjo fazo lahko opazimo, da ljudje vedno znova pod takšno težo pričnejo sebe težje gledati v ogledalu.

Takšni ljudje bodo vedno znova gledali, če se bodo pogledali v ogledalo, nič ne bo, dejansko njim ustrezalo! Dejali bodo: »Ni dobra brada! Nisem dober v rokah. Ni dober trebuh. Niso dobri boki. Niso dobre noge.« Vedno znova bo nekaj, kar nekaj ne bo pristajalo.

To, ko vidite, da človek prične kritizirati sam sebe, naj vam bo prvo svarilo, da je človek v stiski!

Pazite!

Ljudje, ki mislijo, da ljudje preprosto samo nekako zakrivajo in se igrajo s tem, da kritizirajo to in ono na sebi, je to že slika preko slike. **To govori o dejstvu, da ljudje poskušajo skriti, prekriti in morda opozoriti, da je z njimi nekaj narobe, na morda diskreten način.**

Če dobro pogledate, kadar ste v dobrem elanu, v dobri energiji, na sebe lahko navlečete tudi žakelj. Zabavali se boste. Dobro se boste počutili, igrivi boste in nič vam ne bo prihajalo v nasprotju, tudi, če boste raztrgani, zamazani, malce osmrajani ali karkoli drugega. Torej, v vsem se boste počutili dobro.

Zato bodite pozorni na ljudi, ki veliko kritizirajo sami sebe – ne svet okoli sebe! Ampak, sami sebe.

**To govori o dejstvu, da takšen človek ne more govoriti. Zakaj?
Ker nima poslušalca! Ker nima rame, da bi se naslonil na nekoga in se izrazil.**

VSE STISKE POSAMEZNIKA IZVIRAJO IZ DRUŽINE, KER NI BIL SLIŠAN

Žal, vse te stiske prihajajo ne iz okolice, družbe ali družbenega reda, ampak iz okolice družine. Vedno! Zakaj?

Tudi, če navidezno doma, v domačem okolju vse navidezno, kako vi pravite po domače? Štima, pravi Lanjuša, štima, da je vse tako, kot mora biti – hvala – govori o dejstvu, da NEKDO NI SLIŠAN.

Ne družba! **Družba je potem posledično nadgradnja odnosov, ki so nesamozavestni ali kritični.**

Govori o dejstvu, da je znotraj celice zgrajena velika praznina, da človek ali posameznik je trpinčen, ali neslišan ali ponižen, poniževalen.

Se pravi, vse to pelje v to, da se človek prične lahko sam sebe, sam sebi studiti, da sam sebi postane odvraten in postane vedno bolj skrivnosten.

In takšni ljudje postajajo na koncu lahko prestopniki, ker iščejo tisto nekaj, kjer bi lahko ali skozi kar bi lahko svojo zadržano ali kopičeno energijo, ki se postavi, ali v jezo ali v rušenje ali izginotje, dejansko pripelje v točko ravnovesja, kjer pride do tegá, da nekdo vzame nekaj kot pomirjevala, kot droga, kot nekaj, kar ga umiri, a hkrati popolnoma diskriminira.

In ne le to!

Prav ljudje, LJUDJE, ki nimajo vrednosti, ali ne znajo ceniti ali ne zmorejo ceniti, zaradi notranje bolečine, svojega telesa, so zmožni svoje telo tudi prodajati, tudi posojati, tudi barantati. Delati marsikaj, ker jim je telo kot obleka, ki bi jo najraje odvrnili ali odložili.

Zato bodite pozorni na to, ko opazujete drug drugega, da vidite stisko ljudi in POSKUŠAJTE PRISTOPATI K TAKŠNIM LJUDEM VSAJ KOT POSLUŠALCI, če drugega ne.

Resnično, bodite pozorni!

Ker stiske ljudi lahko prihajajo do tegá, da si ljudje vzamejo življenje. In če vi sledite stiski ali opazite stisko, lahko pristopate in lahko pomagate, lahko spreminjate.

OB ISKRENEM OBJEMU SE DUŠA ODZOVE NA DUŠO

Včasih je dovolj že to, da nekoga iskreno objamete in človek začuti tisto iskreno ljubezen znotraj vas in se v njemu speča energija zaprasketa in se dvigne zgoraj, navzgor do pljučnega krila in se razlije preko rok in vas objame nazaj.

Ko začutite ta stisk ali nekaj v njegovih rokah, govori o dejstvu, da se je notranja duša odzvala na vas. Ampak, to ni tisto, kjer lahko zaigrate objem!

To se duša odzove na dušo, iskrenost na iskrenost.

In kadarkoli vi pristopate s tem, da želite ali slišite posameznika, ki se čuti ujetega v neki stiski ali v neki mineštri, neke mešanice vsega, se bo lahko njegova duša odzvala in boste lahko, ali s stiskom roke ali z iskrenim objemom, morda kot popolni tujec, ki vstopate lahko v bližino posameznika, preusmerili njegovo stisko in mu pokazali rešitev.

Morda skozi šport, morda skozi pogovor, morda skozi sprehod, morda ga boste usmerili v to, da pa vseeno ni vse tako hudo.

Ne bere knjige, mu pokažete gore. Mu pokažete nekaj lepega.

Včasih pa je že dovolj, če vidi iskro v vaših očeh, ker vaša iskra v vaših očeh je njemu iskra UPANJA IN ZAUPANJA, da ga boste prijeli, ga oprijeli, ga pobrali in ga pospremili v nov korak.

SAMODESTRUKCIJA PRIHAJA NESPREJEMANJA, ZAVRAČANJA OTROKA ŽE V ČASU NOSEČNOSTI MATERE

Samodestrukcija prihaja torej iz poniževanja, iz žaljenja, iz obsojanja, iz kazanja, iz tistega, ko nekoga od malih nog lahko grajate.

Stiska lahko nastaja že v temu, ko mati nosi otroka, ko ta otrok raste v materi. In če se mati odloči, da tega otroka noče in zavrača sama sebe ali zavrača njega kot prihajajočega. Ali pa obratno!

Takšna stiska se lahko stopnjuje, če moški ne želi otroka ali njega, ki raste v trebuhu.

Morate vedeti, da vsaka oseba, ki raste v trebuhu, SLIŠI vsak vaš glas, SLIŠI, čuti in razume, doume VSAKO VAŠO MISEL. Takšna duša, ki raste v vašem telesu je enako, kot bi bila vpeta na vaše telo.

Ona čuti. Ona vonja. Ona sliši. Ona razmišlja. Ona ve vse od vsakogar.

In ne samo to!

Ko se njej dogaja krivica, ker je prihajajoča ali je rastoča v trebuhu, se ji dogaja krivica. Zakaj?

Ker je v naprej izbrana, da mora priti in je potem zavrnjena in odganjena.

Si predstavljate, kakšna usmeritev je to že tedaj za plod?

In točno to, kar duša doživlja, ko raste, se lahko poveže ali z eno osebo – očetom ali materjo, zavisi, kdo ji je bolj naklonjen. Lahko pa s popolnim neznancem ali tujcem, morda z dedkom ali babico ali komurkoli drugega.

Kar govori o dejstvu, da, kadar se uspe povezati znotraj, v družini, vsaj na enega člana, bo z njim rasla ta vez. Bo njemu lahko zelo zelo oporen lahko en sam človek v družini.

Kadar oseba raste v trebuhu in ga podpirajo tujci in so ga tujci bolj veseli in materi, ki, pač, bo postala mati, iz srca želijo najlepše, najboljše, z ljubeznijo se dotaknejo trebuha ali kaj takega, govori o dejstvu, da bo taka oseba, ki raste v trebuhu, vedno iskala podporo v drugih ljudeh, IZVEN DRUŽINE.

VSE SE PRIČNE IN KONČA V MATIČNI CELICI – OČE IN MATI

Si predstavljate, kaj se dogaja vse v matični celici?

Zato se vse prične in konča prav tukaj. Oče, mati! Ne dedek, babica. Ne tete, strici. Ne širina, ampak oče in mati.

Če se oče in mati odločita, ali eden ali drugi, da do poroda pač otrok ne bo ostal v maternici in se ne bo donesel, govori o dejstvu, da ima zaznamovani program in prvo postavitev samodestrukcije, ko gre ponovno v rojstvo. Se mu je že dal program pečata, da bo nagnjen k izbrisu, da bo odveč!

Zato bo takšna duša, ki se bo ponovno rojevala, ali pri isti osebi kasneje ali pri katerikoli drugi osebi, drugi materi, bo dejansko vedno znova iskala ali nekako večjo vez ali pa se bo počutila vedno tako: »Morda sem pa jaz tukaj odveč!«

Si lahko predstavljate, kakšna travma ostaja za celo življenje?

In ne samo za življenje, še za naslednje življenje in za prihodnje življenje!

Ampak, tudi če se mati odloči, da splavi, če se odloči z namenom, da bo porodila kasneje, na primer, ko bo pravi čas za to, lahko takšni osebi res da veliko ljubezni, zelo hitro pokrpa duša to praznino in lahko vzljubi svoje telo, svoje življenje in postane radostna, nasmejana in razigrana. Polna upanja in zaupanja, ker je mati tista, ki ji je dala to popotnico.

Kadar pa se mati, na primer, po splavu ne odloči več, da bi porojevala, ali ustvarjala ali dajala svoje življenje za novo nastalo življenje, pa je zelo pomembno, da Zemlja ali Nebo izbere novo mater, ki NAJ BI pokrpala praznino tega ploda.

Zato vedno gledajo na to, da morda v družinskemu krogu se bo porodilo takšno telo. Znova nazaj v skupnost!

Zakaj?

Ker, kadar so dogovori, predno, saj veste, predno se porodite, se dogovorite, kdo bo v katero vlogo vstopil, pomeni, da je to zapečateno in sveto. Zato je težko pobegniti takšnim zapisom ali takšnim usmeritvam.

SAMODESTRUKCIJA NASTANE ZARADI VELIKIH MINUSOV ALI PRIMANJKLJAJU, KI JIH DRUGI VIDIJO V POSAMEZNIKU

Bodite pozorni!

Kadar opazate, da je človek, zaradi različnih vzorcev ali nesprejemanja in grajanja družbe, ker samodestrukcija prihaja izključno zaradi velikih minusov ali primanjkljaju, ki jih drugi vidijo v posamezniku, takrat nastane samodestrukcija. Nič drugega!

Če bi v človeku, ali na človeku ali na osebi ali na posamezniku videli dobro, iskali dobro, dajali dobro, bi se energija razvijala v dobro. Zelo preprosto!

Kadar grajate in govorite, da je neumen, da je nesposoben, da je takšen in drugačen, da ne daje merila ali ne uspeva vstopati v korak z določenimi normativi, ki jih je postavil človek in ne Bog, niti Mati Narava niti Življenje, ampak človek človeku, pa govori o temu, da postaja vedno večji slabič. Iz slabiča nastajajo prestopniki ali pa samomorilci.

SAMODESTRUKCIJA JE TUDI NESPREJEMANJE SVOJEGA TELESA, TA ODNOS SE PRENESE DO NASLEDNJIH RODOV

Samodestrukcija je tudi nesprejemanje svojega telesa, da lahko prehajate v fazo, kjer na silo preoblikujete telo s preveliko količino hrane ali ga izničujete s preveliko količino izpusta hrane, ker ga namensko stradate in se izživljate vi, kot duša, nad telesom, ki ni nič kriv.

Si predstavljate, kako daleč prehaja ta faza v izničevanje?

Kar se potem, seveda, nese naprej v odnose, ne samo do svojega telesa, ampak do naslednjih rodov.

Predvsem partner, ki si ga takšna duša izbere kot odrasla oseba, bo vedno znova našla nekoga, pri katerem se bo lahko počutila varno tako, da bo igrala žrtev ali pa bo postala agresivna in popadljiva in bo lahko dobrega človeka ugonabljala, da ne bi prišlo do procesa vnovičnega grajanja ali karanja nje same.

Si predstavljate, kam vse to pelje in kakšen cikel takšnega vozla imate na Zemlji?

V ŽIVLJENJU IN V POSAMEZNIKU BI MORALI VIDETI IN ISKATI SAMO LEPO

Kako zelo preprosto bi bilo, če bi v življenju iskali samo lepo. Če bi v posamezniku videli samo lepo.

Si predstavljate?

Ko bi pogledali svojega otroka, bi dejali: »Kako si lep! Kako si luštkan! Kako si dober, kako si razigran. Taka velika lička imaš. Lep si!«

Vedno znova bi ga pohvalili. Ampak ne s praznimi besedami, ampak s čustvi. Na to pozabljate!

In v fazi, v kateri je razvoj družbe, je pravzaprav energija tista, kjer človek stoji v ozadju.

In ko pohvalite, ko res rečete tisto, za čemer stojite, je beseda podprta in jo človek, nasproti vas, sliši, začuti in sprejme.

KAKO SAMODESTRUKTIVNOST SPRAVITI V SAMOSPREJEMANJE?

Kako samodestruktivnost spraviti v samosprejemanje?

Kar veliko časa je potrebno nameniti temu, a se da!

To je tako, kot bi dejali - umazano perilo lahko postane čisto perilo, če ga dobro sperete, z dobrimi čistili operete, da dobro postavite, vse tako, da se raztopi umazanija, nesnaga in dobite belino, barvo, svetlobo ali lepoto, kakršno ste želeli.

Prva faza, ki je zelo pomembna za takšnega človeka je, da sam človek ali posameznik dojame, da je v stiski.

Druga faza je, da o tem proba spregovoriti z materjo ali očetom.

Če pri materi ali očetu ni slišan, naj se nikor ne ustavi, ker sta onadva tista, ki sta ustvarila to bolečino in bosta težko priznala ali dojela ali sprejela, da je morda prav krivda, stiska, v njihovih rokah.

Zato je zelo pomembno, da takšen človek pogleda naprej, na druge osebe. Ali pa morda na inštitucije ali duhovne rasti, kjer iščejo in razglabljajo v sebi ali po sebi.

Poskušajte kot iskalec morda brati, iskati skozi branje rešitve, da boste dojeli, kako sebi pomagati.

Preprosto pa lahko samo govorite.

In Jaz bi vam svetoval:

Če nimate niti poslušalca, niti, da bi brali, niti karkoli drugega, se poskušajte usediti v naravo, morda pod drevo in pričnite drevesu ali roži, rastlini ali morda svojemu kužu ali mravlji razlagati svojo stisko.

Pomembno je, da več kot boste govorili in govorili in govorili in govorili, boste tolikokrat spregovorili, da bo vaš možgan ozavestil vaš problem.

V trenutku, ko ozavesti vaš problem, bo pričel iskati rešitev.

Kako jo bo iskal?

Kar nasproti se bo pojavil nekdo, ki bo kot pobudnik, kot ponudba, kot predlog, kot ideja prinesel nekaj, kar vas bo pripeljalo v smer vaše rešitve.

To je takrat, kadar se vi pogovarjate, izrazite, izražate in počasi prihaja duša iz te ujetosti ali nižje točke v predel pljuč, rok, kot Sem dejal in takrat spregovori in govori in govori.

Mnogim pomaga tudi to, da se posnamejo ali da pišejo, da pišejo, da pišejo, da pišejo. In večkrat, ko to izpišejo, manj se jim bo ljubilo, ali govoriti ali zapisovati.

To je prva faza, kjer človek dojame, da se mu več ne ljubi, da je prestopil neko fazo. To je dobro! To je dobro!

Zakaj?

Ker ste že toliko zreli, da lahko sami sebi poveste in poudarite, kaj je prav in kaj narobe, kaj je dobro in kakšni želite biti. Česa ste se prenajedli?

Kaj ste dojali, kar vaši starši niso. Ker vaši starši morda niso zmogli, ali vaši skrbniki ali tisti najbližji.

Naj vas ne bo sram! Spregovorite!

Ampak, ne se jeziti, ker se ne izplača!

Če se boste jezili nad ubogo mravljo, ki vas posluša in dela v svojem delu, verjemite, da se bo prestrašila in pobegnila stran.

In boste delali enako kot ste tedaj bili vi žrtev, ko so vam žugali in žugali in žugali. Ko vi govorite in govorite in besnite in še morda malce lomastite okoli uboge mravlje, boste delali enako težino njej!

Zato je preprosto boljše, da se posedete in da govorite, da spregovorite.

In v nekemu trenutku, ko boste govorili, bodite pozorni, ko boste dajali navzven, kar vam na duši leži, se bo neki glas vklopil znotraj vas in bo dejal: »In kaj je rešitev? Kje vidiš rešitev?«

To je prvi znak, kjer se duša telesa pogovarja z vami. Ali pa vodstvo tega telesa.

Bodite pozorni na ta detajl, ker ta je vzpodbudni! Ta vas bo opomnil in vas spomnil, kje je rešitev. Da vi niste takšni in da nočete biti takšni.

Pomembno je, v vsej tej mineštri, v kateri se znajdete ali v tej juhi, v kateri se gibate, da to energijo daste ven!

Lahko s športom. Nekaterim pomaga tek. Zakaj?

Ker iz glave spolznejo v telo in tečejo in tečejo in tečejo. In se možgan izprazne. Stiska se izprazne. In postaja telo lahkotno. In ko postaja telo lahkotno prehajate v fazo, kjer dejansko lahko pričnete iskati v sebi svoj mir.

In to je faza, v katero vstopate, ko pogledate morda po religiji, ko pravi, da je Jezus nastavljal še drugo, drugo ramo ali drugo stran obraza, da bi ga nekdo oklofotal.

Ampak, ne Bom dejal, da vi rabite to klofuto še z druge strani. Ne!

Pomembno je, da ozavestite, kaj želite in česa ne želite!

In v trenutku, ko dojamete, da ne želite, da nekdo kriči na vas, da žuga na vas, da vas obsoja, da ste krivi, da ste to ali ono, se pravi, je to ena faza rasti, ki ste jo imeli, da ste prešli do trenutka, v katerem ste vi prišli v fazo, da ste pričeli zavračati svoje telo.

Zato je zelo pomembno, da pričnete v drugi fazi gledati svoje telo.

ZELO POMEMBNO JE, DA PRIČNEMO GLEDATI SVOJE TELO, OBČUDO VATI SVOJE ROKE

Če gledate svoje roke, morda samo roke, ki jih boste imeli pred seboj, tudi, če so debele, zatečene, suhe, umazane, krive ali takšne ali drugačne, pričnite jih gledati z ljubeznijo.

Ker te roke dajejo, te roke sprejemajo, te roke se dotikajo, te roke ljubijo, te roke objemajo, te roke umirjajo. Te roke imajo čakre, skozi katere lahko spustite odvečno energijo, ki se kopiči v vašem telesu.

Zato pričnite gledati svoje roke. Občudujte jih. Pričnite jih sprejemati.

Sprejemajte nohte, tudi, če niso lepi. Če vam niso lepi! Če so pogriženi in globoko zarezani. Tudi, če so takšni ali drugačni – to so nohti vaših dlani.

Dlani duše, ki se žrtvuje za vas, ki je bilo in je in bo pripravljeno za vas dati življenje, da boste vi lahko šli skozi bolečino in prerasli bolečino in postali modrejši, postali bolj srčni, postali bolj razumevajoči.

Ker ljudje, ki so samodestruktivni, ko prestopijo fazo, zmorejo postati dobri poslušalci. Znajo biti dobri pastirji. Znajo biti dobri zdravniki, psihoterapevti, se pravi, psihologi.

Vsi tisti, ki so nekoč bili v stiski, razumejo stisko ljudi. Tam je vsa skrivnost.

TEHNIKA: ODPRAVA SAMODESTRUKTIVNOSTI S POMOČJO MATERE NARAVE (posnetek 44:18)

Ljudje, ki so samodestruktivni, če ne morete občudovati svojih rok, pa obrnite dlani proč od sebe in odvečno jezo, ki jo stiskate in kopičite v dlaneh, spustite v zemljo. Prav zavestno jo spustite v zemljo in začutili boste, kot bi nekaj srkalo iz vas.

Narava bo hitela iz vas pobirati energijo, da se boste razbremenili. Prav na zelenje usmerite to. Mati Narava bo prevzela vaše trpljenje.

Ko se razbremenite najhujšega, boste pričeli običajno jokati.

Pustite, da jočete, ker duša se mora zjokati, duša mora dati ven, duša mora spregovoriti. Pustite jo.

Ko se duša zjoče, boste zaslišali ali pričeli poslušati zvok vetra, šepet vetra. Pokušajte slišati naravo. Poskušajte slišati dih narave. In v nekem trenutku se bo vakuum vašega telesa pričel zapolnjevati.

To je ta ovojnica, ki se je odprla, ker so vas ranili, ker so vas prizadeli, ker so vas pomendrali, ker so na vas stopili. In ta ovojnica se prične polniti, ko se vi izpraznete.

In ko vi poslušate, vi začutite prav vakuum. Kot bi vas narava objela, vas pocrkjala, vas stisnila k sebi v objem. Takrat se prične telo umirjati.

Mnogokrat boste ta pritisk začutili tako silovit na svojem telesu, da boste imeli občutek, da morate se poležti na travo. Samo pustite. Odležite malo.

Ko začutite, da ste se umirili, nahranili, odprite oči in pogledajte proti nebu. Pogledajte proti krošnji. Tam je čistina. Od tam boste začutili, kako čista energija preko krošnje, preko neba se steka na vaš obraz.

Začutili boste, kot bi vas Angeli božali po obrazu. Začutili boste neko milino, neko mehko.

Imeli boste občutek kot da vam bo vsak trenutek se dvignilo vaše fizično telo. Pustite in občudujte.

Izberite si morda košček drevesa, morda delček listja ali neko točko na nebu, ki vas oblije, umiri in postavi.

Takrat boste začutili, da je vsa bolečina izginila, da je vsa praznina izginila in se je telo napolnilo z novo energijo Matere Narave. Da se je um in srce, hkrati z razumom, zapolnil, pomiril in ste praznega možgana.

Takrat boste začutili, kako ste se kar vzdignili. Opazite to!

Telo se bo kar samo dvignilo, ko je pripravljeno na to, da je napolnjeno. Se boste kar usedli. Boste kar vstali. Boste kar vdahnili. To so trenutki, ki jih je potrebno opaziti.

Takrat se je znova energija zbalansirala. Takrat je telo pognalo svojo življenjsko energijo.

In ko telo vdahne in zadiha v tej sveži energiji, boste za trenutek zaznali, kako se vam povesi oko, kot bi znotraj energija znova sebe pognala.

Pazite to!

Ko pride do tega trenutka, ko se vam povesi oko, ko na novo vdahnete, postajate močnejši, postajate boljši, postajate stabilnejši, postajate zrelejši.

Postajate diamant, ki vas klesa življenje, ki vas klesa trpljenje, ki v vas zbuja mehko, lepoto in tisto, kar ste potisnili proč.

Začutili boste, kako energija prične znotraj se vrtinčiti. Kot bi se spravilo v ravnovesje. Takrat bi kar stekli. Takrat bi kar poganjali sebe. Takrat bi marsikdo kar pričel teči po bregu navzdol ali navzgor ali po naravi.

Samo pustite, da telo naredi svoje. Samo naredite to, da pustite, da telo pluje, da teče in da je to, kar mora biti.

Telo je ločena enota od duše. Telo se zmore samo-regenerirati, samo-zadovoljiti, samo-nahriniti. Telo se zmore samo-raztezati. Telo se lahko samo nahrani. Telo dela lahko kot samostojno bitje, brez česarkoli.

Zato poskušajte to telo samo opazovati.

TEHNIKA: KAKO SE ZNEBITI ENERGIJE, KO NAM V MISLI PRIHAJA OSEBA, KI NAM JE POVZROČILA BOLEČINO (posnetek 50:50)

In ko prične telo poganjati in se premikati v gibanju, v tisti novi, sveži energiji, opazujte, kadar se možgan vklopi in vas vedno znova kakšna misel potisne na določeno osebo, ki vas bo znova ohromela ali vam je povzročila bolečino, bodite pozorni!

Ta energija dobesedno prileti kot kepa energije v vaš možgan, v središče vašega tretjega očesa, čelne čakre ali v možgan.

To ni vaše!

Ko pride znova misel v tak mir pomeni, da je nekdo pomislil na vas in se ukvarja z vami.

Kaj narediti?

V trenutku, ko je kepa energije priletela, samo pomislite, kako se je možgan upognil, kot bi bil pajčolan, kot bi igrali tenis in ga trešči navzven. Kot bi odpuknil navzven, odbil energijo žogice proč od sebe.

In opazujte, kako kepa te črne, temne energije leti točno k posamezniku, ki vam je povzročil trpljenje.

Takrat boste začutili, ko boste misel usmerili v to, kako se je možgan znova zlil nazaj in znova vzpostavil belo energijo prasketajoče se energije.

V vas bo znova mir in ne nemir.

To so faze, ki jih povzročajo drug drugemu.

To so faze, ki jih lahko nadzorujete in se postavite sami sebi v prid.

To so faze rasti, v katerih posameznik lahko zmaguje samo, če dojame, kaj se mu godi.

KAKO SI POMAGATI, ČE IMAŠ SAMOMORILNE MISLI?

Kadar je človek tako daleč samodestruktiven, da prehaja v fazo, da si želi celo odvzeti življenje, so bistvene tri faze:

Prva je, da človek, ali iz obupa prične kričati: »Ne morem več! Ne morem več. Dosti je! Dovolj je! Dovolj je. Dovolj je. Jaz ne morem več!«

To je prva faza, v kateri se mora posameznik preprosto samo odmakniti, zamenjati okolje. Zbežati proč od tistega trenutka. Ne posežti po štriku, ne posežti po nasilju, ne posežti po rezanju ali čimer koli!

Ko človek ne more, ko čutite, da boste eksplodirali in pregoreli in si vzeli življenje, spustite v tistem trenutku vse!

Odprite vrata in tecite, tecite, tecite, tecite, tecite. Tecite proč od prostora zbrane energije, od ljudi, od situacije, od trenutka, ki vas je zlomil. Tecite proč! In ko tečete, že poganjate energijo. Ste že v fazi, ki smo jo predhodno podelali.

In če boste v temu obupu samo menjali okolje in boste skričali energijo vzven in se zjokali, ampak predvsem gibanje, gibanje, gibanje, gibanje, gibanje.

Zakaj?

Ker je potrebno porabiti energijo misli, ki vas je ujela – od tega napadalca. In postali ste žrtev. In postali ste nekdo, ki se preprosto ne more postaviti ali zoperstaviti.

POMEMBNO BISTVO JE, DA ZAMENJATE OKOLJE. Pa če je to petnajst minut proč ali par minut proč. TECITE PROČ OD SITUACIJE, V KATERI STE SE ZNAŠLI, DA SE BOSTE ZRUŠILI.

To je prvo, zlato pravilo!

In ne poskušajte reševati ničesar tam! Ampak, samo umaknite se.

Ko se umaknete in se umirite boste videli, takrat bo telo samo dalo rešitev. »Jaz nočem nazaj!« Ali vam bo rekel nekdo: »Jaz nočem nazaj!« In vi boste hoteli ponoviti: »Jaz nočem nazaj!«

Pazite to, kako dva funkcionirata!

»Jaz moram proč!«

In vi boste ponovili: »Ja, moram proč!«

In v tistem trenutku se bo duša telesa obrnila in vas pogledala in vam rekla: »Pa se odseliva!« In, a, trenutek – to je primer: »Kam? Ne morem se odseliti!« In se že pogovarjate z nekom. In to je bistvo!

In ko vam nekdo odgovori: »Kako kam?«

Torej, to je faza. Poslušajte rešitev. Tudi, če nimate denarja – vedno se najde rešitev! Kakšna rešitev? Zelo preprosta!

Če ste v stiski, vzemite pohodne palice, vzemite rukzak in pojdite hoditi. Hodite, hodite, hodite. Našla se bo rešitev. Našla se bo ponujena dlan pomoči.

Morda boste komu kaj pristopili na pomoč in boste zaslužili za večerjo, za kosilo, da si boste odpočili. Vedno znova.

Če nič drugega, pa vam Mati Narava da nekaj iz svojega okolja kot dar, kot hrana, kot drevo, kot plod, kot karkoli. Vedno je rešitev!

Ampak, DRUGA FAZA, ki je najbolj pomembna, ko preprosto ne zmorete ali ne znate najti rešitev zaradi stiske je, da ko pogledate in veste, da nimate, na primer denarja, da veste, da nimate strehe ali karkoli.

DRUGA FAZA, KI JE ZELO POMEMBNA JE, DA SE UMIRITE, VDAHNETE IN SE PRIČNETE DVIHOVATI NAD PTIČJO PERSPEKTIVO. Kako naj se drugače prevedem? Mislim, da Sem prevedel pravilno.

Torej, da se dvignete kot ptica in da pogledate na svoje telo, na svoje telo, na nastalo situacijo in v trenutku, ko dojamete stisko ali tisto, kar je pod vami, da z mislimi pogledate dalje. Da pogledate, kako naprej, kaj kaže, kje je cilj?

In v trenutku boste videli prihodnost. In ko vidite ciljno točko, ne razbirajte in ne izberite, kako boste, po kateri poti stopicljali, ampak, oprimate se cilja!

KER VAŠA BITJA, KI VAS VODIJO, VSI, KI SO NAD VAMI, VAM BODO POMAGALI PELJATI PO POTI, STOPATI PO POTI, DA BOSTE PRIŠLI DO CILJA.

To je druga najmočnejša točka!

TRETJA TOČKA, KO SE VRNETE NAZAJ NA TELO, V TELO ALI V TISTI OBČUTEK JE POMEMBNO, DA V MISLIH OBDRŽITE CILJNO TOČKO. In kaj rabite za ciljno točko?

Morda samo pohodne palice. Morda samo to, da nekaj, za nekaj časa, za nekaj dni premaknete svoje telo. Morda, da greste v hribe pogledati krave, nabirati kostanj. Nekaj, kar je povezano z naravo, z življenjem.

In ker se držite cilja, kar ste videli, boste morda z mimoidočim spregovorili in mimoidoči vam bo spregovoril: »Morda pa greste lahko pasit krave, tam, pri našem sosеду?«

In če boste pluli in bili pozorni na povabila, ideje in predloge, boste vi lahko, če boste pluli, preprosto stopili do soseda, ki ima neke »krave«, na primer in vam bo v zameno, da boste pasli krave – to je samo primer, da se ne bo kdo kaj prestrašil, dobili mleko in hrano in prenočišče.

Morda pa ta, od tam dalje, pozna nekoga, kako potem priti do tegá, da si vi lahko odpirate nadaljnjo sobo, nadaljnjo hrano in vas to, ko plujete in preprosto samo ste, pridete v tretjo fazo, kjer se realizirajo poti do vašega vidnega cilja.

In ko vi preprosto osvojite ta tip, kaj pomeni, ko vam nekdo da besedo, da ne vklopote možgana in rečete: »O, tole pa ne bo šlo! Tole pa ne gre! Tole pa ne bom zmogel!« Ampak, preprosto zaslišite in zagrizete v to in rečete: »Prav, saj slabše kot je bilo ne more biti!« Torej, pričnete stopati korak po korak, po korak.

Tako boste počasi dobili na samozavesti. Tako boste počasi dojeli, DA ZMORETE. Tako boste počasi dojeli, DA LAHKO. Tako boste počasi postali modrejši, močnejši in pametnejši.

Postali boste človek. Postali boste človek, ki zmore in bo. Postali boste človek z veliko upanja in zaupanja. Postali boste človek, ki vidi okolico, ki vidi svet okoli sebe.

Postali boste človek simbioze, ker boste pričeli opazovati naravo, jo čutiti in dihati z njo.

Življenje se bo postavilo na glavo, a hkrati umirilo in postalo preprostejše, enostavnejše.

In počasi, počasi boste pričeli spreminjati in preoblikovati svoje telo. Pogled na življenje se vam bo spremenil.

Tista težina, tam zadaj, bo ostala zadaj, ker ste se vi iz kraja, v kateremu ste trpeli ali bili trpinčeni, preprosto odmaknili in stopate dalje.

Počasi boste prišli do trenutka, ko se vam bo življenje ponudilo kot dlan in vas bo peljalo po svoji dlani naprej.

Pričela se bo sprememba. Ne samo v pogledu na življenje, ampak v sprejetju simbioze narave, živali in vsegá. Postali boste celostni.

In verjemite, čez čas, ko boste pogledali svoje dlani, boste dejali: »Dobro, dobro mi gre!«
Postali boste zadovoljnejši. Počasi vam bo prilezel nasmeh na obraz. Spreminjali boste zapise in pogled na sebe bo postal drugačen.

Postali boste človek, vreden zaupanja. Človek, vreden moči. Človek preobrazbe. Človek, ki zmore in bo.

In ko vi, v temu valu ujamete nov val in postajate druga oseba, postajate tista ciljna točka, ki ste jo videli, postajate celovitejši. Postajate umirjeni. Bolj zadovoljni. Skromni znotraj, a veličastni zunaj. Postajate vzor drugim. Postajate svetla lučka drugim. Postajate smer drugim.

In v nekemu trenutku boste zreli, da boste dali ramo in podprli drugega, ki bo zmožel stopiti iz ujetosti in pričel stopati po enaki poti.

Morda boste v taki fazi napisali knjigo. Morda boste zapisali kakšno pismo. Morda boste zapisali kakšno lepo pesem. Morda boste samo zapeli sami sebi svojo pesem.

Ampak, saj veste, zmorete in boste!

Jaz verujem in vem, da vsak posameznik zmore zmagoslavno vzdigniti svojo rokó in zmore sebe na koncu zapečatiti z lastno zmago, spremembe družine, okoliša in vsegá.

Kaj naj vam prišepnem kot le to:

Zaupajte vase. Izstopite iz starega in zaživite v novem. Ljubezen vas bo podprla iz vseh smeri. Tako iz strani Boga, svetá in celostnega življenja vsakogar.

Imejte se radi.

